

[Jørgen Jørgensen.]

er stor produktion, og at prisfald derfor kan forventes. I en sådan situation er det naturligvis af stor vigtighed, at vore importrestriktioner ikke er til hinder for, at prisfaldet kan slå igennem på vore indenlandske varepriser, og det, der for tiden er afgørende for produktionslivet, er, hvad også det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på, hvordan man fordeler de materialer, der er til rådighed, og hvordan arbejdskraften bliver placeret.

Det er mit partis opfattelse, at man ikke ved statsstøtte eller beskyttelse af den ene eller den anden art bør opretholde produktioner, som lægger beslag på arbejdskraft, der er brug for indenfor andre mere produktive erhverv. Jeg tænker f. eks. på tørveordningen. Hvis det overhovedet er muligt for det kommende år at tilvejebringe udenlandsk brændsel i rimeligt omfang, bør vi ikke gennemføre en tørveordning næste år. Det må naturligvis forudsætte, at der er så meget udenlandsk brændsel, at også befolkningen i landkommunerne kan regne med at få noget koks og kul, men det er min bestemte opfattelse, at en stor del af den arbejdskraft, som derved ville blive frigjort, kunne yde en større produktiv indsats ved beskæftigelse indenfor erhvervslivet. Skal landbruget de nærmeste år øge sin produktion i betydeligt omfang, hvad alle er interesseret i, og hvilket jo også er forudsat i regeringens genopbygningsprogram, vil dette nødvendiggøre, at mere arbejdskraft bliver til rådighed for landbruget. Jeg har ganske vist set nogle tal, der viste, at det kun er forholdsvis få faguddannede arbejdere, der er beskæftiget ved tørveproduktionen. Men selv om det ikke er noget stort tal, det drejer sig om, er enhver tilgang af arbejdskraft, f. eks. til byggefaget, selvom den er meget lille, af uhyre værdi, og den tilgang af arbejdskraft, som man kan forvente, hvis tørveproduktionen holder op, tror jeg der kan blive anvendelse for i betydelig udstrækning.

Den forholdsvis lille del af arbejdere ved tørvefabrikationen, som er kommet fra de faguddannedes kredse, og som har tilknytning til byggeriet, er der i allerhøjeste grad brug for i det vigtige område, som byggeriet er indenfor hele landets genopbygning. I det hele taget, hvis man har mulighed for at fremme tilgang af arbejdskraft til byggeriet, så bør man benytte sig deraf. Byggeriet er det vigtigste sociale problem i tiden; den boligmangel, der er i de store byer og ikke mindst i København, er af en sådan karakter, at andre hensyn må vige, hvis man har

mulighed for at yde en virkelig indsats for at afhjælpe den ulykke, som boligmanglen i byerne er. Materiale manglen er jo ikke så alvorlig mere, og det er glædeligt, at boligministeren har kunnet frigive mere tømmer og brædder. Jeg håber, at ministeren stadig vil være opmærksom på at give fri også på andre områder indenfor byggeriet, og navnlig håber jeg, at den højtærede boligminister stadig vil være opmærksom på, hvor nødvendigt det er, at administrationen af det vigtige område, som boligbyggeriet er, ikke tager for stift på tingene, men tager praktisk på dem. Håndværkerne udover landet er almindeligvis ikke indstillet på at skulle have altfor meget skriftligt arbejde. Det er praktiske, dygtige folk, der er vant til at udføre det praktiske arbejde, men som betragter alle de ansøgninger, som forholdene i tiden nødvendiggør, som en plage og i mange tilfælde afholder sig fra at udføre et arbejde, fordi de synes, hindringerne på forhånd er så store. Jeg henstiller meget til den højtærede boligminister at bestræbe sig på at lette disse praktiske, dygtige folk for det besvær, som fremkaldes af de mange andragender og henvendelser, som er nødvendige for at få et byggeri i gang. Jo mindre tid vore håndværkere skal bruge til at ansøge om et eller andet, des mere tid får de til det egentlige arbejde, at bygge huse, og det betyder meget, at byggetiden kan blive kortere. Det kunne måske også bidrage til, at husene blev billigere, og det er i høj grad påkrævet.

Jeg henstiller derfor til boligministeren at være opmærksom på, at han under den udstykning af administrationen, som foregår ved oprettelse af filialkontorer rundt om i landet, giver sådanne direktiver for arbejdet på disse kontorer, at de får myndighed til at klare spørgsmålene og det ikke bliver nødvendigt at sende altfor mange sager til kontoret i København, men at tingene klares på stedet og klares hurtigere, så disse filialer bliver det, vi alle håbede, dengang vi gav tilslutning til, at de blev oprettet: en virkelig hjælp til fremme af byggeriet. Det vil give mindre besvær for bygningshåndværkerne, som kun har interesse i at få mest muligt arbejde udført for at skaffe de flest mulige boliger.

I forbindelse med byggeriet vil jeg nævne et spørgsmål, som jeg tidligere har nævnt overfor boligministeren, og som boligministeren har stillet sig meget velvilligt overfor, nemlig spørgsmålet om at frigive mere materiale til reparationer. Jeg takker ministeren, fordi han på den foranledning, han fik, da spørgsmålet blev rejst i vare-